
Paulie Garand

„Do budoucna ještě pár snů zbývá“

Amonit je vyhynulý dravý hlavonožec vyznačující se vinutou šroubovitou schránkou. Pro rapera Paulieho Garanda se stal především symbolem stáčení do vlastního nitra. Uvnitř sebe sama řešil jednu z nejobtížnějších životních kapitol, na kterou odkazuje jeho vysoce osobní loňské album. Jak se Pauliemu daří plnit si životní sny a co všechno objevil při tvorbě desky Amonit?

TEXT: VOJTĚCH TKÁČ

Ve svých textech poukazuješ na osobnosti jako Basquiat a Bukowski. Jací umělci mimo hudbu tě inspirují právě teď?

Literatura beat generation mě osobně fascinovala už jako středoškoláka. I teď se stále vracím k mým starým známým. Nedávno jsem znovuobjevil Robinsona Jefferse, od něhož jsem si vypůjčil pár citací na novou desku. Baví mě nálada, kterou dokáže vkládat do svých básní a povídek. Umí skvěle popsat atmosféru přímoří, postavil si totiž dům na útesu a psal ve věži. K jeho dílu se pořád vracím.

Co se ti vybaví, když slyšíš starou známou hlášku „music is a beautiful thing“?

Slyším v tom svůj největší hudební vzor. Sledoval jsem celou cestu Maca Millera a těšil se na každou jeho novou desku. Byl pro mě obrovským idolem a formoval můj přístup k hudbě a ke způsobu tvorby alb. Pamatuju si ten okamžik, kdy Mac zemřel. Hodně mě to dostalo. Bydlel jsem tehdy na Žižkově, kde jsem pracoval na

albu DANK, a přišel můj kamarád. Dlouho jsme se neviděli a seděli jsme v baru pod mým bytem, když mi začaly přicházet zprávy. Připadalo mi, že si někdo vymýšlí, a odmítal jsem tomu věřit.

Je pro tebe hudba tou krásnou a čirou záležitostí, jak o ní Mac Miller mluvil?

Když si vzpomenu na to, co mě fakt dělá šťastným a zaručeně dokáže vyvést z temnoty, je to právě ten okamžik, kdy se ponořím do studia a tvořím hudbu. V tu chvíli dochází k sebeterapii. Hudba, kterou vytvářím, ve mně zvládne vyvolat úžasné emoce. Bez hudby bych nemohl žít.

Takže tvorbu vnímáš jako naplnění a občas i útěk, když je všeho příliš?

Je to jakási forma nirvány. Když se v tom ocitnu, jsem ve své vlastní zóně a nechci z ní vystoupit. Při tvorbě alba se ponořím do procesu a nechci ho opustit. Je to téměř transcendentální stav. Nedělám hudbu proto, že musím vydat

desku kvůli deadlinu, ale protože mi přináší radost. Při poslechu hudby v autě se někdy cítím skvěle. Jestli moje hudba působí na lidi stejně a dokáže jim zlepšit den, tak je to pro mě velké vítězství.

Dopřáváš si někdy digitální detox a odpojení od technologií?

Upřímně, strašně bych si přál to umět. Bohužel mám v tomhle hodně slabou vůli. Plánoval jsem udělat si digitální detox po celý leden a únor, měl jsem volno od koncertů a chtěl jsem vydržet bez některých elektronických zařízení aspoň dva týdny. Nakonec jsem to zvládl jen dva dny. Snažím se trávit míň času na telefonu, protože už mě unavuje neustálé postování stejných věcí na sociální sítě. Ale vím, že to jinak nejde, protože jejich prostřednictvím informuju lidi o svých koncertech, nových videoklipech i albech. Ale s postupujícím věkem už na sítích nejsem tak často a přirozeně se od nich odpoutávám. Nejhorší je, že v dnešní době algoritmy upřednostňují hlouposti a někdy

Amonit, foto: Benjamin Buttler

blokují důležité věci. Nemůžeš dát skvělou grafiku s informacemi o koncertu, protože ji algoritmus nezohlední. Líp fungují fotky nesmyslů, což mě občas frustruje.

Před několika lety ses z Prahy vrátil do rodného Liberce. Co máš na tomhle místě nejradši?

Zamiloval jsem si to tam už jako dítě. Liberec a okolí pro mě má zvláštní význam. Mám tam rodinu a skvělé vzpomínky. Přilehlé hory jsou navíc skvělé místo, kde si vyčistit hlavu. Praha pro mě stále zůstává důležitá, ale kdybych si měl vybrat, kde jsou moje kořeny, vím to jistě. Během pandemie jsme v Liberci zrekonstruovali byt a vytvořili si vysněný domov. Splnil se mi tak jeden z velkých snů. Vždycky jsem chtěl mít vlastní místo, které by přesně odpovídalo mým představám a uměleckému vnímání. Do budoucna ale ještě pár snů zbývá.

Jaké jsou hudební sny, které sis už splnil?

Mým snem v rámci české scény bylo spolupracovat s DJ Wichem, což se povedlo s albem *Mezi prsty*. Už jako dítě jsem si přál vydat album s krásným bookletem a být podepsaný u hudebního labelu, kterým se v realitě stalo Ty Nikdy. Mým snem bylo taky založit vlastní značku oblečení, a proto vznikl Garand Brand, který funguje už deset let. Teď bych si přál uspořádat výstavu obrazů, protože mám k malování blízko. Na střední škole jsem se věnoval malbě a sochařství, můj bratr je navíc akademický malíř. Když jsem studoval filmovou školu ve Zlíně, snil jsem o tom, že jednou natočím vlastní film. Ale zatím na tuhle příležitost čekám. Nejsem si jistý, jestli někdy přijde, ale pokud jo, musí jít o něco fakt výjimečného.

Režuruješ si vlastní videoklipy?

Ano, většinu svých videoklipů si režuruju nebo do natáčení aspoň vstupuju s vlastními nápady. Dřív jsem si jenom vymyslel koncept, nechal ho natočit a pak se věnoval střihu a postprodukcii.

Když si vzpomenu na to, co mě fakt dělá šťastným a zaručeně dokáže vyvést z temnoty, je to právě ten okamžik, kdy se ponořím do studia a tvořím hudbu. V tu chvíli dochází k sebeterapii.

Ale zjistil jsem, že je to časově náročné a že potřebuju tým lidí, kteří mi pomůžou. Často jsem se ale v procesu až moc angažoval a nenechával moc prostoru pro jejich vlastní kreativitu. Za poslední roky jsem našel skvělý tým a snažím se méně zasahovat, protože tak vzniká lepší energie. To mě taky naučilo, jak komunikovat a fungovat v týmu.

Do tvého týmu se už v době nahrávky *Monology* připojil

Foto: @peterhoopoe

Milan André Boronell, který loni produkoval tvou aktuální desku Amonit. Jak jste se dali dohromady?

Prvním impulzem naší spolupráce se stala skladba Reason. Tehdy jsem si uvědomil, jakou cestou se v hudbě vydám. Chtěl jsem, aby moje nová deska zněla podobně, a tak jsme se dohodli, že ji bude Milan André Boronell celou produkovat. Potom se k nám přidal mladý talent s pseudonymem Under My Pillow, který mě dostal svým remixem tracku Livin. Celé to postupně vyústilo ve fúzi dvou producentů, která mě strašně baví. Většina skladeb vznikala tak, že jsme se ráno sešli ve studiu a nahrávali podle dané atmosféry. Všechno vzniklo během těchto sessions a tentokrát jsme minimálně používali samplý, bylo to skvělé. Under My Pillow zároveň zpívá a pracuje na sólovém albu. Dlouho jsem hledal člověka, který mě dokáže takhle inspirovat. Je mu přitom jen něco málo přes 20 let. Chtěl bych s ním spolupracovat i do budoucna.

Under My Pillow je slyšet třeba v tracku Jean-Michel, kde rapuješ, že to maluješ jako Basquiat.

Odkazuješ tím hlavně na určitý osobitý styl, kterým píšeš texty?

Myslím si, že jsem specifický interpret. I když v rapu může existovat proud nebo směr, já si vždycky беру svoje

střípky a skládám je do vlastního stylu. Zajímá mě, co se děje na scéně a kam se hudba ubírá, ale nikdy jsem jen slepě nenásledoval aktuální trendy. Vybírám si z nich fragmenty, které mě baví, a využívám je po svém. Tentokrát jsem nechtěl dělat další „rap o rapu“, ale spíš se vydat jiným, osobnějším směrem.

Amonit označuješ za odraz jednoho z nejtěžších období v tvém životě. Týká se hlavně tvého dědy, kterému jsi desku věnoval?

Ano, máš pravdu. Přišel covid a já ztratil dědu, který pro mě byl jedním z nejdůležitějších lidí v životě. Vždycky jsem si s ním rád povídal, byl pro mě takový guru. Bohužel jsem se s ním nemohl rozloučit. Začalo hodně těžké období. K tomu všemu jsme byli omezováni v setkávání s ostatními lidmi. Musel jsem se s tím vším vyrovnávat sám se sebou doma. Začal jsem se z toho vypisovat. Řítily se na mě různé problémy ve všech možných směrech, jedna věc přitahovala další. Utrhla se lavina událostí, které jsem se snažil uhýbat. Tu energii jsem nakonec vložil do alba.

Máš pocit, že jsi lavině uhnul?

Cítím se momentálně lépe, i když mám v hlavě vědomí, že lavina nebezpečí může znovu přijít. Podařilo se mi vyřešit spoustu věcí, ale pořád jsem složitá

umělecká duše, která se neustále vyvíjí a pracuje na sobě.

Přestože je Amonit velice osobní deska, objevilo se na ní několik hostů. Podle jakého klíče jsi je tentokrát vybíral?

Vybral jsem si lidi, kteří mě momentálně nejvíc baví a sám jejich tvorbu poslouchám. Nikdy mi nezáleží pouze na popularitě nebo třeba schopnosti udělat dobrý refrén. Snažím se výběr hostů různě kombinovat, aby se neopakovali a každý track měl svou vlastní sílu. Při tvorbě alba jsem měl napsáno kolem 40 tracků, ale vybral jsem jen 15. Celkově se mi zdá, že energie mezi mnou a hosty na desce zafungovala dobře.

Dovedeš vylíčit, co pro tebe Amonit osobně znamená, bez ohledu na tiskové zprávy a podobně?

Pro mě osobně znamená album Amonit nejvíc. Víím, že to zní jako klišé, ale opravdu. Jde o nejdůležitější desku, kterou jsem kdy udělal. Nosil jsem název Amonit v hlavě už předtím, než jsem vůbec začal psát texty. Koncept byl jasný od začátku a album je propracované nejen vizuálně, ale i v rámci spoluprací s dalšími hudebníky. Věci vznikaly postupně ve studiu, podobně jako když kapely nahrávají alba někde v izolaci mimo město. Tenhle postup mě hodně bavil – být s lidmi na místě, kde vzniká energie. Postupem let si uvědomuju, že chci zažívat celý tenhle tvůrčí proces s různými hudebníky.

Už víš, jaká bude tvá příští umělecká kapitola?

Momentálně zvažuju, jakým směrem se vydám. Chci se každopádně zaměřit na vlastní koncertování a podpořit kluky jako Under My Pillow nebo třeba Štěpán Urban. Hodlám jim pomoci s vydáním desek a taky managementem. Tahle role mě do budoucna láká, chtěl bych se stát mentorem a manažerem mladších umělců. Scénu znám z různých úhlů pohledu, zároveň se stále učím a hledám nové směry. Nechci se zaseknout na jednom místě, pořád vyhlížím nové výzvy. ☑